

onsafkastbeskatningsloven) omfattes af skattestyrelseslovens fristregler, jf. kapitel 4.

Med forslaget sikres ensartede fristregler for henholdsvis selskabsskattekrav og krav efter pensionsafkastbeskatningsloven, således at ændringer vedrørende pensionsafkastskat kan ske inden for de samme frister, som gælder for skatteansættelser, jf. skattestyrelseslovens §§ 34 og 35.

Forslaget indebærer, at adgangen til at foretage ændringer vedrørende krav efter pensionsafkastbeskatningsloven afkortes i forhold til de gældende regler. I dag skal ændringer således foretages inden 5 år efter, at den endelige opgørelse over beskatningsgrundlaget og skatten er indsendt. Det vil for skattepligtige omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, (pensionsinstitutioner m.v.) sige den 15. juli i det 6. år efter indkomståret, mens fristen for skattepligtige omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, (ordninger i pengeinstitutter) udløber den 15. december i det 6. år efter indkomstårets udløb.

Efter forslaget vil ændringer som udgangspunkt senest kunne foretages den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. Herudover kan ansættelsen ændres, såfremt betingelserne for ekstraordinær ansættelse i skattestyrelseslovens § 35 er opfyldt.

Til §§ 4 og 5

Det foreslås, at bestemmelsen i statsskattelovens § 42 ophæves, og hjemlen til at indtale skattekravet under straffesagen overflyttes til skattekontrolloven.

Forslaget indebærer, at hjemlen til at gennemføre efterbetaling efter overenskomst og i forbindelse med retssager udenfor straffesagerne bortfalder. Vedrørende skattestraffesager er der ikke med forslaget tilsigtet en ændring i den nugældende praksis, hvorefter skattekravet som hovedregel gennemføres i form af en skatteansættelse, men i særlige tilfælde, jf. de i TSS-cirk. 1998-2, jf. pkt. I.A.1.a og b, angivne tilfælde kan indtales under straffesagen.

Til § 6

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Det betyder, for så vidt angår §§ 4 og 5, at de hidtil gældende regler i statsskattelovens § 42 om indtaling af skattekrav under en straffesag kan finde anvendelse, indtil loven træder i kraft, hvorefter den foreslåede regel i skattekontrollovens § 19 A finder anvendelse.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen om, at skatteministeren kan beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort til ugunst for den skatte- eller afgiftspligtige, skal genoptages til den skatte- eller afgiftspligtiges fordel, får virkning for landsskatteretskendelser afsagt den 12. marts 2003 eller senere.

Overfor hensynet til den skatte- eller afgiftspligtiges retssikkerhed er der ikke administrative eller lignende forhold, der med vægt tilsiger, at bestemmelsen skulle have virkning på et senere tidspunkt.

Til stk. 3-5

Det foreslås, at den nye affattelse af §§ 34, 35, 35 B og 35 C som udgangspunkt har virkning for anmodninger om genoptagelse af en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær eller godtgørelse af afgift, som indgives til myndighederne på lovforslagets fremsættelsesdag eller senere. Herved vil de foreslåede bestemmelser kunne få virkning fra et tidligt tidspunkt. Tilsvarende foreslås det, at myndighederne som udgangspunkt kan genoptage eller ændre ansættelser eller afgiftstilsvær og godtgørelse af afgift efter de foreslåede regler, når ændringen varsles over for den skatte- eller afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede på fremsættelsesdagen eller senere. Herved har myndighederne mulighed for af egen drift at gennemføre ændringer af skatteansættelser og afgiftstilsvær eller godtgørelse af afgift til gunst for den skatte- eller afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede efter de foreslåede regler.

Er anvendelsen af bestemmelserne til ugunst for den skatte- eller afgiftspligtige i forhold til hidtil gældende regler, foreslås det dog, at bestemmelserne først skal finde anvendelse på henholdsvis skatteansættelser for indkomståret 2000 og senere indkomstår og på afgiftstilsvær, hvor angivelsesperioden udløber den 1. juli 2000 eller senere. Herved undgås det, at reglerne – set i forhold til gældende regler – bliver gennemført med skærpende virkning for den skatte- eller afgiftspligtige.

Tilsvarende gælder, hvis anvendelsen af de foreslåede bestemmelser vedrørende godtgørelse af afgift er til ugunst for den afgiftsberettigede. Bestemmelserne kan i disse tilfælde først finde anvendelse, hvor kravet om godtgørelse tidligst kunne være gjort gældende den 1. juli 2000 eller senere.

Med udtrykket til »ugunst« menes, at ændringerne af en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær for samme indkomstår eller afgiftsperiode samlet set er til ugunst for den skatte- eller afgiftspligtige.